

vrijdag
concert

Liefde | Muzikale Meesterwerken | AVROTROS Klassiek I
AVROTROS Klassiek II | AVROTROS Vocaal
Radio Filharmonisch Orkest | Groot Omroepkoor

vrijdag 21 september 2018, 20.15 uur
inleiding Kees Wisse 19.30 uur

Welluidende mijmeringen

Residentie Orkest
Nicholas Collon dirigent
Stefan Jackiw viool

Anthon van der Horst 1898-1965
Réflexions sonores 1963

Pjotr Iljitsj Tsjaikovski 1840-1893
Vioolconcert in D opus 35 1878
Allegro moderato • Canzonetta: Andante • Finale: Allegro vivacissimo

PAUZE

Edward Elgar 1857-1934
Variations on an original theme (Enigma) opus 36 1898

Thema: Enigma (Andante)

Variaties:

C.A.E., Elgars vrouw (L'istesso tempo)
H.D.S.-P., Hew David Steuart-Powell (Allegro)
R.B.T., Richard Baxter Townshend (Allegretto)
W.M.B., William Meath Baker (Allegro di molto)
R.P.A., Richard Penrose Arnold (Moderato)
Ysobel, Isabel Fitton (Andantino)
Troyte, Troyte Griffith (Presto)
W.N., Winifred Norbury (Allegretto)
Nimrod, A.J. Jaeger (Adagio)
Intermezzo: Dorabella, Dora Penny (Allegretto)
G.R.S., George Robertson Sinclair (Allegro di molto)
B.G.N., Basil G. Nevinson (Andante)
Romanza: ***, Lady Mary Lygon (Moderato)
Finale: E.D.U., de componist zelf (Allegro)

Live-uitzending

Alle luisteraars kunnen volop genieten van de muziek als mobiele telefoons, horloges en gehoorapparaten geen geluid maken. Presentatie voor Radio 4 vanuit de zaal door Hans van den Boom.

→ WWW.NPORADIO4.NL

Het nieuwe seizoen: Liefde

Zoals u van ons gewend bent, bestaat het AVROTROS Vrijdagconcert uit verschillende deelseries, met voor ieder wat wils. Een substantieel deel van de geprogrammeerde werken is geïnspireerd door liefde, in vele uitingsvormen. Dit concert refereert aan het thema via Edward Elgar, een schuwe, gevoelige man die aan de schrijftafel muzikale wonderen verrichtte. Daartoe behoren de beroemde *Enigma-varianties*, gebaseerd op een thema dat hij geheim hield. In elk van de veertien varianties schetste Elgar een van zijn geliefden, vrienden of bekenden. Zo is de eerste variatie C.A.E. een liefdevol portret van Caroline Alice Elgar, de echtgenote en steun en toeverlaat van de componist.

wolfgang

Dit concert is deels te volgen via de Wolfgang app. Met deze app krijgt het publiek in de zaal toelichting op de *Enigma-varianties* van Elgar via de eigen smartphone, zodat de concertbeleving wordt vergroot. Terwijl de musici spelen, biedt deze app uitleg en verhaal over wat er op dat moment in de muziek te horen is.

Gratis te downloaden in de App Store en Google Store.

→ WWW.WOLFGANGAPP.NL

Hart & Ziel Lijst

Kom op vrijdag 19 oktober naar het NPO Radio 4 Hart & Ziel Festival in Tivoli-Vredenburg en dompel je onder in de mooiste klassieke muziek. Die dag wordt de uitzendweek van de jaarlijkse NPO Radio 4 Hart & Ziel Lijst feestelijk afgesloten. Centraal staan 300 klassieke muziekstukken die luisteraars het meest raken, inspireren of energie geven in het dagelijks leven. De gehele dag zijn er optredens, muzikale activiteiten voor

WELKOM IN HET NIEUWE SEIZOEN!

Het team van het AVROTROS Vrijdagconcert, Radio Filharmonisch Orkest, Groot Omroepkoor en NPO Radio 4 wenst u een prachtig seizoen toe met veel luistergenot in de zaal en thuis.

Drankje na afloop

Na het concert is er gelegenheid om een drankje te nuttigen.

jong en oud en een lunchconcert. Ontmoet je favoriete Radio 4-presentatoren. Neem deel aan workshops, bezoek lezingen of neem een kijkje bij de live radio-uitzending. Wees welkom bij het feestelijk slotconcert om 20.15 uur door het Radio Filharmonisch Orkest, het Groot Omroepkoor en chef-dirigent Markus Stenz.

Voor meer informatie

→ WWW.RADIO4.NL/HARTENZIEL

Enigma, raadsel. Het lijkt van toepassing op alle componisten van vanavond. Anthon van der Horst stond ruim dertig jaar aan het hoofd van de Nederlandse Bachvereniging, maar schreef een rijk geïnstrumenteerd orkestwerk in een exotisch idioom. Raadselachtig. Tsjaikovski componeerde zijn *Vioolconcert* onder traumatische omstandigheden – in zes weken. Een mysterie. Edward Elgar zag nooit een conservatorium van binnen en schiep uit het niets een meesterwerk: *Enigma Variations*.

Anthon van der Horst – *Réflexions sonores*

“De naam van Dr. Anthon van der Horst is in het Nederlandse muziekleven in de eerste plaats verbonden aan zijn organist- en koorleiderschap, en wat dit laatste betreft allereerst met de Nederlandse Bachvereniging. Zou men echter aan een aantal muziekliefhebbers vragen, een tiental Nederlandse componisten te noemen, dan is het zeer de vraag, of men op zijn naam zou komen.”

Wouter Paap in *Mens en Melodie*, 1959

Anthon van der Horst werd geboren in Amsterdam, in 1899, in een streng calvinistische omgeving. Vader Van der Horst was organist en dirigent, moeder volgde orgellessen. De kleine Anthon maakte zichzelf wegwijs op het huiselijk harmonium, en omdat hij de noten eerder kende dan de letters was hij al op zijn vijfde in staat om een vierstemmig stuk voor mannenkoor – in de toonsoort As! – te componeren. Een wonderkind dat met Mozart en Mendelssohn vergeleken kan worden. Op zijn elfde begeleidde hij de concerten van zijn vaders koren, en op zijn tweeëntwintigste werd hij dirigent van de Christelijke Oratoriumvereniging te Utrecht. Intussen

ANTHON VAN DER HORST

toonde van meet af aan een warme belangstelling voor de oude-muziekpraktijk, waarbij hij voortdurend bleef zoeken naar de oorspronkelijke bedoelingen van de componist. Zo dirigeerde hij de *Matthäus-Passion* uit een kopie van het originele handschrift van Bach. Hij heeft de Bachvereniging tot vlak voor zijn overlijden geleid, en groeide zo uit tot een van de kopstukken van het Nederlandse muziekleven. Daarnaast had hij een bloeiende concertpraktijk als organist en liedbegeleider, doceerde orgel en directie aan het Amsterdams Conservatorium en componeerde een rijk oeuvre van meer dan honderd opusnummers. Een schier onmenselijke prestatie, zeker wanneer men bedenkt dat hij slechts zesenzestig jaar werd, en de laatste vijf daarvan doodziek was.

studeerde hij orgel aan het Amsterdams Conservatorium, waar hij op zijn achttiende afstudeerde en op zijn twintigste de Prix d'Excellence behaalde. Compositie studeerde hij bij Bernard Zweers, maar zelf beschouwde hij zich als autodidact – “het meeste heb ik zelf moeten vinden”.

Een mijlpaal bereikte hij in 1931, toen hij Evert Cornelis opvolgde als dirigent van de Nederlandse Bachvereniging, die enkele jaren eerder was opgericht als tegenhanger van de grootschalige uitvoeringen van de passiemuzieken in het Amsterdams Concertgebouw onder Willem Mengelberg. Van der Horst

Een sprookje in klank

In 1962 nodigde het Concertgebouworkest hem uit tot het componeren van een groot orkestwerk ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan. Jammer genoeg haalde hij de deadline voor het jubileum niet, maar in 1963 vond de première plaats van *Réflexions sonores*. Ze werd gedirigeerd door Bernard Haitink, die de partituur in de loop van het jaar maar liefst vijfendertig keer in binnen- en buitenland uitvoerde.

Réflexions sonores (klankspiegelingen) is een titel die in 1963 zeer

modern moet zijn overgekomen, en geeft goed weer wat Van der Horst wilde bereiken. Hoewel hij de onderdelen van het werk beschrijvende titels meegaf benadrukte hij dat men op deze klanken met evenveel recht de eigen fantasie kan loslaten. Zelf zag hij er een reflectie in van de jonge jaren waarin hij samenwerkte met de Indiase tenor Mohammed Ali Khan, die hem vertrouwd maakte met Indiase legendes en melodieën. De partituur bestaat uit vier delen waarvan de segmenten in elkaar overgaan:

1. De rivier Godawari – Het koninkrijk Pratisjthana, gelegen aan de rivier Godawari – Koning Triwikramasena
2. De bedelmonnik – Het huisaapje – Edelstenen
3. Nacht – De tocht naar de lijkverbrandingsplaats – De magische cirkel – De Wétala (vampier)
4. Magische dans – Transfiguratie – De Koning volgt de Wétala

Réflexions sonores (klankspiegelingen) is een titel die in 1963 zeer modern moet zijn overgekomen, en geeft goed weer wat Van der Horst wilde bereiken.

Het verhaal dat aan het werk ten grondslag licht is een sprookje in de vorm van een kettingverhaal: *De Koning en de bedelmonnik*. Aan de oevers van de rivier Godawari ligt het rijk van Koning Triwikramasena (deel 1, kabbelende strijkers en een koningsfanfare). Op zijn dagelijkse audiëntie ontvangt hij een bedelmonnik (deel 2, fagotsolo en tom-toms) die hem een vrucht brengt, en steeds geeft de Koning die vrucht aan zijn schatbewaarder. Op een dag bijt het huisaapje (speelse houtblazers) van de koning de vrucht open, waarop een kostbare edelsteen tevoorschijn komt. In de schatkamer blijkt vervolgens een enorme schat aan juwelen te liggen, dus wil de Koning iets terugdoen voor de bedelmonnik. Die vraagt om een ontmoeting op de lijkverbrandingsplaats, waar in een magische dans een lijk tot leven wordt gewekt, dat een vampier blijkt te zijn (deel 3). Die geeft de koning een raadsel op. In het raadsel wenst de vampier een jong lichaam, en danst daartoe een magische dans. Wanneer het hem lukt en hij een jong lichaam veroverd heeft slaakt hij een diepe zucht. Waarom? De Koning antwoordt: omdat het droef stemt om een lichaam waarin je zo lang hebt geleefd te moeten verlaten: de oplossing van het raadsel (deel 4).

Tsjaikovski – Vioolconcert

“Tschaikowskys Violinkonzert bringt uns zum ersten Mal auf die schauerliche Idee, ob es nicht auch Musikstücke geben könne, die man stinken hört.”

Eduard Hanslick, muziekcriticus

PJOTR ILJITSJ TSJAIKOVSKI

Ondanks het feit dat Pjotr Iljitsj Tsjaikovski al op vierjarige leeftijd stukjes voor zijn moeder componeerde zag vader Tsjaikovski niets in een muzikale loopbaan voor zijn zoon. Naast een klassieke scholing kreeg hij pianolessen van uitstekende docenten, maar hij werd opgeleid tot jurist, en tot zijn zesentwintigste werkte hij op een kantoor. De muziek bleek sterker, en Pjotr schreef zich in aan het Conservatorium van St. Petersburg. Een opleiding als pianist was gezien zijn leeftijd geen optie meer, maar zijn theoretische studies verliepen zo vlot dat hij na twee jaar benoemd werd tot docent in de harmonieleer aan het net opgerichte conservatorium van Moskou. Zes jaar later, op de drempel van internationale roem, sloeg het noodlot toe.

In mei 1877, vlak na zijn zevenendertigste verjaardag, ontving Tsjaikovski van een hem onbekende pianostudente aan het conservatorium een liefdesverklaring die er niet om loog. Zowel Pjotr Iljitsj als zijn broer Modest waren homoseksueel, dus daar had het verhaal moeten stoppen. Maar de studente, Antonina Miljoekova, was vastbesloten en Tsjaikovski stond onder zware druk van zijn oude vader om eindelijk een gezin te stichten. Dus maakte Tsjaikovski kennis met Antonina en twee maanden later besloot hij haar te trouwen. Op 18 juli vond het huwelijk plaats, en daarna brak de hel los. In totale paniek sloeg Tsjaikovski op de vlucht en twee maanden later werd er met Antonina een regeling getroffen. Hij heeft haar nooit meer gezien. Bij alle ellende was er ook nog een zonnestraal in de vorm van Nadezjda von Meck, een schatrijke weduwe die een platonische relatie met Tsjaikovski onderhield en hem financieel al dikwijls had bijgestaan. Toen zij hoorde van het mislukte huwelijk besloot ze Tsjaikovski voortaan financieel te steunen met een vaste maandelijkse toelage, die het hem mogelijk maakte zijn baan aan het conservatorium op te zeggen en zich volledig aan het componeren te wijden. Tsjaikovski trok zich met de jonge vioolstudent Josif Kotek terug in het Zwitserse Clarens, waar ze veel genoeg beleefden aan het doorspelen van de

Symphonie espagnole van Édouard Lalo. De wens om zelf een vioolconcert te schrijven was de volgende stap, en in de onwaarschijnlijk korte tijd van zes weken was het concert een feit. Twijfels over de kwaliteit van het tweede deel brachten hem ertoe dat te vervangen, een klus die hij in één dag klaarde. Na deze zonnige episode betrok de hemel, want de eminente violovirtuoos Leopold Auer, aan wie Tsjajkovski het concert opdroeg, vond het werk onspeelbaar en trok zich terug. Pas op 4 december 1881 vond de première plaats, door violist Joseph Brodsky en de Wiener Philharmoniker met dirigent Hans Richter. Na aanvankelijk zuinige kritieken, waaronder bovenstaande van Hanslick, heeft het concert zich doorgezet tot een van de meest populaire vioolconcerten aller tijden. Leopold Auer moest zijn vergissing toegeven, maar speelde het werk in een zwaar gecoupeerde versie, een gewoonte die tot ver in de twintigste eeuw door talrijke violisten werd overgenomen.

De eminente violovirtuoos Leopold Auer, aan wie Tsjajkovski het concert opdroeg, vond het werk onspeelbaar en trok zich terug.

Die dagen zijn voorbij, en het concert behoeft nauwelijks toelichting. Twee dingen vallen op: de plaatsing van de cadens in het eerste deel, niet vlak voor het slot, maar aan het eind van de doorwerking, op twee derde van het deel. Bovendien worden het langzame deel en de finale zonder onderbreking gespeeld.

Elgar – Enigma Variations

Edward Elgar was de zoon van een pianostemmer, die het jochie meetroonde naar zijn clientèle, om de jonge Edward de gestemde piano te laten demonstreren. Zo leerde de jongen al vroeg het maatschappelijke verschil kennen tussen de rijke klant en de kleine middenstander. Men zou verwachten dat papa Elgar zijn zoon zou voorbestemmen voor een muzikale carrière, maar het tegendeel was waar. Op zijn vijftiende kreeg Edward een kantoortje en was muziek alleen maar iets wat hij in zijn vrije tijd deed. Hij was een handige violist en speelde al snel mee in lokale uitvoeringen van grote vocale meesterwerken in het Three Choirs Festival te

Worcester. Tot zijn veertigste levensjaar was Elgar veroordeeld tot het dragen van een vioolkist – iets waarvoor hij zich dood-schaamde. Net als Anthon van der Horst was hij als componist een autodidact, die zijn eigen weg moest vinden.

Edward was een knappe jongeman, die zijn leven lang geen gebrek had aan vrouwelijke belangstelling. Toch trad hij op zijn eenendertigste in het huwelijk met een pianoleerling die negen jaar ouder was: Alice Roberts, dochter van een generaal. Zij zorgde voor maatschappelijk aanzien, discipline en een bescheiden toelage – dingen waaraan het Elgar tot dan toe had ontbroken. Desondanks bracht Elgar zijn dagen onveranderd door met het geven van vioollessen en schnabbelen.

Elgar was dol op cryptogrammen, puzzels en raadsels. De toevoeging Enigma op de titelpagina van het manuscript was aanleiding tot een spannende zoektocht naar de betekenis.

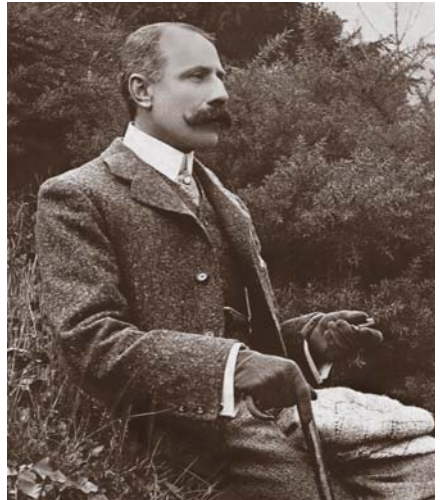
Na een vermoeiende dag lesgeven kwam hij thuis, stak na het eten een sigaar op en zette zich achter de piano. Een paar weken eerder had hij een uitvoering bijgewoond van de *Praagse symfonie* van Mozart, en wellicht inspireerde een passage uit het langzame deel hem tot een improvisatie waarin twee vallende tertsen een rol spelen. "Play that again" merkte Alice op, en zo werd het thema geboren waarop de *Enigma Variations* gebaseerd zijn. Die heetten aanvankelijk nog gewoon *Variations on an original theme*, en ze waren opgedragen aan "my friends, pictured within". Karakter-schetsen van goede vrienden, een kunst waarin ook Anthon van der Horst een improviserend meester was.

Elgar was dol op cryptogrammen, puzzels en raadsels en de toevoeging Enigma werd in potlood toegevoegd op de titelpagina van het manuscript (maar niet in het handschrift van Elgar). Zo ontstond niet alleen een zoektocht naar de identiteit van de "friends pictured within", maar ook naar de oorsprong van het 'original theme' en zelfs naar een verborgen thema dat de variaties als geheel zou omspannen. Spannende theorieën waaraan duizenden pagina's speculatief theoretiseren zijn besteed.

Het raadsel

Het echte raadsel schuilt echter in de componist. Hoe is het mogelijk dat iemand zonder enige scholing in compositie of instrumentatie zo'n in alle opzichten volmaakte partituur produceert? Een partituur die sinds haar première beschouwd wordt als de belangrijkste die in Engeland sinds de dagen van Henry Purcell is geschreven? Voeg daaraan toe de wonderlijke observatie dat Elgar voordat hij Alice huwde nauwelijks een noot van betekenis had gecomponeerd en na haar overlijden stilviel. Enigma's te over. De *Variations on an original theme* verschillen niet wezenlijk van de *Haydn Variaties* van Brahms. Het enige onderscheid is dat Elgar soms wat verder afwijkt van het basisthema, en vreemde elementen introduceert. In variatie 13 horen we een citaat uit de overture *Meeresstille und glückliche Fahrt* van Mendelssohn. Hier wordt afscheid genomen van een dierbare vriendin, maar wie? Variatie 11 portretteert gezien de initialen de organist van Hereford Cathedral, maar in werkelijkheid is het diens Deense dog Dan die achter een kat aanzit en in het water valt. In dat opzicht zijn de *Enigma Variations* niet anders dan *Réflexions sonores* waarbij de luisteraar zijn eigen fantasie naar hartenlust kan botvieren. Toeval bestaat niet. Op 19 juni 1899 vond de première plaats van de *Enigma Variations*. De dirigent? Hans Richter, dezelfde die het *Violconcert* van Tsjajkovski ten doop hield. Voor de pauze dirigeerde hij de *Praagse Symfonie* van Mozart....

Siebe Riedstra

Nicholas Collon, dirigent

Nicholas Collon was leerling van Eton College en studeerde vervolgens orgel, piano en altviool. Hij specialiseerde zich in orgel aan Clare College van de Universiteit van Cambridge. Hij was ook altviolist in het National Youth Orchestra of Great Britain (NYOGB). Als dirigent werd hij opgeleid door onder anderen Sir Colin Davis bij het London Symphony Orchestra en hij was assistent van Sir Mark Elder bij het Hallé Orchestra in Manchester. In 2005 richtte Collon met een aantal NYOGB-collega's het Aurora Orchestra op, waarvan hij artistiek leider werd. Ook als operadirigent werd hij actief: hij dirigeerde in Ramallah en Bethlehem de eerste opera's die ooit op de Westelijke Jordaanoever zijn opgevoerd: *Die Zauberflöte* van Mozart in 2007 en *La bohème* van Puccini in 2009, beide geregisseerd door Samuel West. Hij kreeg in 2008 de Arts Foundation Fellowship, verkozen uit twintig genomineerde jonge dirigenten. In het seizoen 2011-2012 was hij assistent-dirigent van het London Philharmonic Orchestra. In september 2012 debuteerde

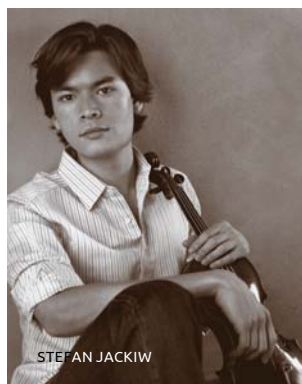
hij met *Die Zauberflöte* bij de English National Opera. In 2013 dirigeerde hij de première van de opera *Wagner Dream* van Jonathan Harvey bij de Welsh National Opera. Per 1 augustus 2016 volgde Collons benoeming tot vaste dirigent van het Residentie Orkest in Den Haag naast Jan Willem de Vriend, met een contract voor minimaal drie jaar, voor zes weken per seizoen. Nog voordat de drie jaar voorbij waren, werd in juni 2017 zijn benoeming bekendgemaakt tot enige chef-dirigent en artistiek adviseur van het Residentie Orkest met ingang van het seizoen 2018-2019. Hij zal minstens acht weken per jaar het RO dirigeren.

Stefan Jackiw, viool

Stefan Jackiw werd geboren in Boston als zoon van een Koreaanse moeder en een vader van Oekraïense afkomst, beiden natuurkundigen. Zijn grootvader is de Koreaanse dichter Pi Chun-deuk. Als kleuter leerde Stefan Jackiw vioolspelen volgens de Suzuki-methode. Hij studeerde verder bij Zinaida Gilels, Michèle Auclair en Donald Weilerstein, en weer

NICHOLAS COLLON

STEFAN JACKIW

later aan Harvard University en het New England Conservatory (NEC) in Boston. Jackiw maakte zijn professionele debuut op zijn twaalfde, toen Boston Pops-regisseur Keith Lockhart hem uitnodigde om op te treden met het *Tweede vioolconcert* van Wieniawski. Spoedig volgden optredens met het Minnesota Orchestra en zijn Europese debuut (2000) bij het Philharmonia Orchestra in Londen. Inmiddels heeft Stefan Jackiw optredens achter de rug met de symfonieorkesten van onder meer Straatsburg, Baltimore, St. Petersburg, Chicago, Cleveland, San Francisco, Pittsburgh, Minnesota Orchestra en het Boston Philharmonic en het New York Philharmonic Orchestra. Kamermuziek speelt Stefan Jackiw geregeld op de festivals van Ravinia, Caramoor, Boston, Rockport, het Louvre en het Mostly Mozart Festival. Stefan Jackiw bespeelt een viool van Vincenzo Rugeri uit 1704.

Residentie Orkest

Het Residentie Orkest bewijst dat symfonische muziek ook in de eenentwintigste eeuw voor een groot en breed publiek van betekenis kan zijn. Met zijn reputatie als een van de beste orkesten van Europa is het orkest een belangrijk muzikaal boegbeeld van Den Haag als kosmopolitische stad van recht, vrede en cultuur. Het orkest verzorgt concertseries in het Zuiderstrandtheater in Scheveningen en is veelvuldig te horen op locaties als het Amsterdamse Concertgebouw, TivoliVredenburg in Utrecht en De Doelen in Rotterdam. Daarnaast verzorgt het orkest het hele seizoen speciale cross-

over en andere innovatieve producties in de Haagse poptempel Paard van Troje. Het Residentie Orkest is verder veelvuldig te horen in diverse andere belangrijke concertzalen wereldwijd. Tournees brachten het orkest naar New York, Boston, Chicago, Londen en Wenen, maar ook landen als Japan, China, Duitsland, Frankrijk en Zuid-Amerika werden aangedaan. Belangrijk zijn de vele samenwerkingen met partners als Het Nationale Theater, Gemeentemuseum Den Haag, NTR ZaterdagMatinee en De Nationale Opera. In recente seizoenen speelde het orkest in een veel geprezen productie van Messiaens zeldzaam uitgevoerde opera *Saint François d'Assise* en Poulencs *Dialogues des Carmélites*. Speerpunt in de ambities van het Residentie Orkest is het educatieve beleid. Jaarlijks participeren meer dan 31.000 scholieren in educatieve projecten waarmee het Residentie Orkest dé aanjager van muziekeducatie is in Den Haag. Het orkest heeft daartoe een educatieprogramma ontwikkeld voor alle leeftijden, waarmee het Residentie Orkest bijdraagt aan de sociale cohesie in Den Haag. Sinds zijn eerste concert in 1904 heeft het Residentie Orkest zich ontwikkeld tot een van de gerenommeerde symfonieorkesten van Nederland. Opggericht door dr. Henri Viotta, tevens de eerste chef-dirigent, werd het orkest al snel een pleisterplaats voor componisten als Richard Strauss, Igor Stravinsky, Max Reger, Maurice Ravel, Paul Hindemith en Vincent d'Indy. Als gastdirigenten traden onder anderen Arturo Toscanini, Bruno Walter, Leonard Bernstein en Hans Knapperts-

12 busch op. Na de Tweede Wereldoorlog werd Willem van Otterloo aangesteld. Hij was chef-dirigent van het Residentie Orkest van 1949 tot 1973 en bouwde een bijzondere reputatie op door de hoge speelkwaliteit te koppelen aan een avontuurlijke programmering. Na Van Otterloo voerden achtereenvolgens Jean Martinon, Ferdinand Leitner, Hans Vonk, Evgenii Svetlanov, Jaap van Zweden en Neeme Järvi het orkest aan als chef-dirigent. Het orkest heeft inmiddels een rijke discografie opgebouwd.

Sinds seizoen 2018-2019 is de jonge Engelsman Nicholas Collon chef-dirigent en artistiek adviseur van het Residentie Orkest. Richard Egarr wordt vanaf 2019 vaste gastdirigent. Tot de zomer van 2019 is Jan Willem de Vriend vaste dirigent van het Residentie Orkest.

→ WWW.RESIDENTIEORKEST.NL

RESIDENTIE ORKEST O.L.V. NICHOLAS COLLON

CHEF-DIRIGENT

Nicholas Collon

SOLIST

Stefan Jackiw, viool

EERSTE VIOOL

Lucian-Leonard Raiciof
 (concertmeester)
 R Eva Thorensdottir (plaats-
 vervangend concertmeester)
 Ilya Warenberg
 Naomi Bach
 Yuki Hayakashi
 Agnes Houtsmuller
 Momoko Noguchi
 Jan Paul Tavenier
 Ronald Touw
 Pieter Verschuyl
 Myrte van Westerop
 R Quirine Hélène Mechtild van
 Hoek
 R Hannah Padmore
 R Anne-Marie Volten

TWEEDE VIOOL

Janet Krause
 Faïna Makhtina
 Justyna Briefjes
 Hanneke Jeltema - Kerremans
 Yeeun Ha
 Barbara Krimmel
 Ben Legebeke
 Alexandra Mashina
 Sergiy Starzhynskiy
 Cato Went
 R Nadia Frissen
 R Miyuki Konoe

ALTVIOOL

Hannah Strijbos
 Timur Yakubov
 Jacomine Punt
 Moira Bette
 Jan Buizer
 Guus Ghijsen
 Sevilya Hendrickx
 Elisabeth Runge
 Tanja Trede
 Iteke Wijbenga

CELLO

Gideon den Herder
 Mileva Fialova
 Caecilia van Hoof
 Justa de Jong
 Miriam Kirby
 Tom van Lent
 Sven Weyens
 R Marjolein Nieuwenkamp

CONTRABAS

Frank Dolman
 Roelof Meijer
 Harry Donders
 Astrid Schrijner
 Jos Tieman
 Jasper Tjallingii

FLUIT

Martine van der Loo
 Dorine Schade
 Claire Chabrier

HOBO

Roger Cramers
 Theo Peeters
 R Maxime Le Minter

KLARINET

Ab Vos
 Jasper Griepink
 R Bart de Kater
 R Jurr van Soest

FAGOT

Dorian Cooke
 Erik Reinders
 R James Aylward

HOORN

Rene Pagen
 Elizabeth Chell
 Mariëlle van Pruijssen
 Mirjam Steinmann

TROMPET

Huug Steketee
 Robert-Jan Hoffman
 R Carlos Alves Da Cunha

TROMBONE

Timothy Dowling
 Twan Dubbers
 R Joost Geevers
 R Anton van Houten

TUBA

Eskil Elias Gustafsson

PAUKEN

Chris Leenders

SLAGWERK

Martin Ansink
 Murk Jiskoot
 R Joeke Hoekstra

HARP

R Astrid Haring
 R Michelle Verheggen

PIANO

R Sepp Grotenhuis

AVROTROS Klassiek

presenteert!

Klassieke muziek zit AVROTROS in het bloed. Met programma's als het AVROTROS Vrijdagconcert, De Klassieken en Het Zondagochtend Concert op NPO Radio 4 en prachtige tv-programma's als het Prinsengrachtconcert, staan wij voor klassieke muziek.

Vol trots presenteren wij ons nieuwe talentenproject AVROTROS Klassiek *presenteert!* Ons eerste talent is violist Niek Baar. Ondersteun klassiek talent en profiteer van de vele ledenvoordelen.

Word lid van AVROTROS Klassiek

Slechts
7,50
per jaar!

Als lid van AVROTROS Klassiek:

- ✓ steun je klassiek talent en klassieke muziek
- ✓ ontvang je kosteloos de cd's AVROTROS Klassiek presenteert! (3 cd's per jaar)
- ✓ heb je keuze uit een breed aanbod aan exclusieve klassieke arrangementen

Meer informatie en aanmelden via: www.avrotros.nl/klassiekbijavrotros of bel 035 6726850

vrijdag concert

vrijdag 28 september, 20.15 uur

TivoliVredenburg, Utrecht

inleiding Huib Ramaer 19.30 uur

SERIES AVROTROS KLASSIEK I, AVROTROS VOCAAL

Onbaatzuchtige toewijding

**Radio Filharmonisch Orkest
Groot Omroepkoor**

Stanislav Kochanovsky dirigent

Martina Batič koordirigent

Sumi Hwang sopraan

Denzil Delaere tenor

Thomas Oliemans bariton

.....
Berlioz Ouverture Les francs-juges

Van Gilse Cantate Sulamith

Rachmaninov Drie Russische liederen

Tanejev Cantate Johannes van Damascus

vrijdag 5 oktober 2018, 20.15 uur

TivoliVredenburg, Utrecht

inleiding Michel Khalifa 19.30 uur

SERIES MUZIKALE MEESTERWERKEN,

AVROTROS VOCAAL

Hohe Messe

**Akademie für Alte Musik Berlin
Ensemble Polyharmonique**

Alexander Schneider dirigent

.....
Bach Hohe Messe

zaterdag 22 september 14.15 uur
Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Hannes Minnaar en drie Nederlandse premières

Radio Filharmonisch Orkest
Wayne Marshall dirigent

Hannes Minnaar piano

.....
Bernstein Overture Candide
Foulds Dynamic triptych (Nederlandse première)
Matthews/Weir/Ruders/Sawer/Torke/Payne/Lindberg Bright Cecilia variations (Nederlandse première)
MacMillan Woman of the Apocalypse (Nederlandse première)

zaterdag 29 september 14.15 uur
Concertgebouw, Amsterdam

WWW.ZATERDAGMATINEE.NL

Een jonge, nieuwe Mendelssohn

Freiburger Barockorchester
Pablo Heras-Casado dirigent

Isabelle Faust viool

.....
Mendelssohn Ouverture
Een midzomernachtsdroom
Mendelssohn Eerste symfonie
Mendelssohn Scherzo, Intermezzo, Notturmo en Bergamasca uit Een midzomernachtsdroom
Mendelssohn Violconcert

PROGRAMMERING

Astrid in 't Veld

PRODUCTIE

Manon Tuynman

MARKETING & COMMUNICATIE

Marco van Es, Vera Vos, Mary Fan Zandkamp

ADMINISTRATIE & FINANCIËN

Stichting Omroep Muziek

PRESENTATIE AVROTROS NPO

RADIO 4

Hans van den Boom

ARTISTIEK LEIDER

Kees Vlaardingebroek

DIRECTEUR STICHTING OMROEP

MUZIEK

Roland Kieft

PROGRAMMATOELICHTING

Siebe Riedstra

REDACTIE PROGRAMMABOEK

Clemens Romijn

VORMGEVING

Dorine Verharen

EINDREDACTIE

Onno Schoonderwoerd